

# РЕШЕНИЕ

№ 24456

гр. София, 22.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64  
състав**, в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8206** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 92, ал. 11 ЗДДС, вр. чл. 198 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).  
Образувано е по жалба на „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК[ЕИК] срещу акт за прихващане и възстановяване /АПВ/ №П-22221024072992-004-001/13.5.2024 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1020/13.5.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция по приходите, в частта в която е извършено прихващане със сумата от 3495,40 лв. погасени по давност задължения на дружеството. Сумата е прихваната с подлежаща на възстановяване законна лихва в размер на 9192,19 лв., като на дружеството ефективно е възстановена сумата от 5696,79 лв.

Жалбоподателят твърди, че в оспорената част актът е незаконосъобразен. Не следва да се прихваща с правилно определената закона лихва от 9192,19 лв., начислена върху подлежащ на възстановяване данък по ЗДДС, какъвто е процесният случай. В случая неправилно е прието, че е приложима нормата на чл. 128, ал. 1 ДОПК доколкото законната лихва е станала изискуема с издаването на АПВ – на 13.5.2024 г., и тогава са били погасени задълженията по смисъла на чл. 168, т. 3 ДОПК. Същевременно вземанията за главници са станали изискуеми с влизане в сила на решението адм.д. № 8716/2023 г. на АССГ, а именно – на 20.2.2024 г., а задълженията са погасени по давност на 28.2.3024 г. доколкото 10-г. давностен срок е удължен със срока на

извънредното положение по § 29 от ПЗР на ЗМДВИП. Тези съображения се поддържат и в представените по делото писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ С. при Централно управление на Националната агенция по приходите, оспорва жалбата. Твърди, че спорът е правен. Не се спори по фактите. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София-град, 64 състав, намира жалбата за процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.129, ал.7 от ДОПК, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от обжалването.

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.129, ал.7 от ДОПК, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от обжалването.

Процесният акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предвидената в закона компетентност.

При провеждане на производството по делото не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административният орган е извършил всички необходими процесуални действия, насочени към събиране на относимите към искането доказателства.

По същество, съдът счита, че жалбата е неоснователна.

Установява се, че данъчните органи са приели, че жалбоподателят е имал право на възстановяване и невъзстановен данък по ЗДДС общо в размер на 6716,31 лв. – деклариран ДДС за възстановяване за периоди юни-август 2010 г. и данъчни периоди ноември и декември 2010 г., както и януари и февруари 2021 г. /последните два периода за сумата от 6703,05 лв. по подадена справка декларация от 14.3.2011 г. с деклариран данък за възстановяване до същия размер, като е налице очевидна фактическа грешка относно изписване на годината; тя е следвало да е 2011 г./.

Данъчните органи са приели, че дължат и сумата от 9173,36 лв. лихви за периода 14.4.2011 г. – 13.5.2024 г. върху сумата от 6703,05 лв. Приели са и, че дължат лихви от 18,83 лв. за периода 15.10.2010 г. – 13.5.2024 г. върху остатъка от данъка за възстановяване в размер на 13,26 лв. Общата сума за лихви възлиза на 9192,19 лв.

Или общо са приели, че дължат за възстановяване сумата от 15908,50 лв.

Посочената по-горе сума е прихваната с изискуеми, но приети за погасени по давност задължения общо в размер на 10211,72 лв. Задълженията са за ДДС и лихви, ДДФЛ и лихви, ДОО и лихви, вноски за здравно осигуряване и лихви, ДЗПО и УПФ и ДДС, всички за 2013 г. За тези суми е прието, че са погасени по давност /без да се сочи в АПВ кога точно /, но следва да се прихване с вземането на длъжника доколкото те са били изискуеми преди погасяването по давност и може да се извърши прихващане. В решението на ответника е прието, че давностният срок за тези задължения започва да тече на 1.1.2014 г. и изтича съответно: 5 г. на 31.12.2018 г. и 10-г. – на 31.12.2023 г.

В резултат на така извършеното прихващане е постановено да бъде възстановена сумата от 5696,79 лв.

Жалбоподателят оспорва прихващането на сумата от 9192,19 лв., до сумата от 3495,40 лв. като оспорва единствено момента на изискуемостта на вземането за лихви като твърди, че това вземане е възникнало към датата на издаване на АПВ – 13.5.2024 г.

В оспорените актове е прието, че изискуемостта на вземанията на жалбоподателя за главница и лихви е настъпила съответно през 2010 и 2011 г., когато публичните му задължения не са били погасени по давност. Прието е, че изискуемостта на вземанията на жалбоподателя за главница и лихви е настъпила с подаването на справки декларации по ЗДДС – м. 8.2010 г. и м. 2.2011 г., именно от които периоди са и определени лихви за възстановяване. Настоящият състав споделя тези изводи.

Съгласно [чл. 92, ал. 10 ЗДДС](#) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) Данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове по ал. 1, т. 4, ал. 3 и 4, се възстановява заедно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8 и от спирането на данъчното производство.

В процесния случай безспорно се установява, че е установен данък, подлежащ на възстановяване, както и е безспорно, че този данък следва да се възстанови ведно със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон до окончателното му изплащане. Такава лихва е и начислена и не е спорно между страните, че се дължи.

При това положение, настоящият състав счита, че следва да се направи единственият законосъобразен извод, че лихви върху невъзстановения ДДС се дължат от деня, когато е следвало да бъде възстановен ДДС до момента на извършване на прихващането /принципно в този смисъл, макар и в по-различна хипотеза решение № 1651/5.2.2013 г., постановено по адм.д. № 13318/2011 г. на VIII отд. на ВАС/.

По силата на нормата на [чл. 92, ал. 10 ЗДДС](#) за процесните периоди се дължи законната лихва за забава върху считано от деня, в който е следвало да бъде възстановен ДДС, за всеки от месеците, до момента на извършване на прихващането с АПВ включително. Така, дължимата законна лихва възлиза общо на 9192,19 лв., който размер не се оспорва от страните.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя, че вземането на дружеството за лихва е възникнало в по-късен момент /към датата на издаване на АПВ/ и следователно – не може да се прихване с погасени по давност преди това негови задължения.

Ето защо съдът счита жалбата за неоснователна.

По разностите. На основание чл. 161, ал. 1, изр.1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. Чл. 7, ал. 2, т. от Наредба № 1 за адвокатските възнаграждения следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 649,54 лв.

Въз основа на тези мотиви и на основание чл.160, ал.1, предл. първо от ДОПК, Административен съд София-град, 64 състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК[ЕИК] срещу акт за прихващане и възстановяване №П-22221024072992-004-001/13.5.2024 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1020/13.5.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция по приходите, в частта в която е извършено прихващане със сумата от 3495,40 лв.

ОСЪЖДА „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК[ЕИК] да заплати

на Националната агенция по приходите сумата от 649,54 лв. разноси.  
Решението НЕ подлежи на обжалване /чл. 160, ал. 7 ДОПК/.

Съдия: